

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Р4К-3/15
Дана: 27.02.2015.
НОВИ САД

Апелациони суд у Новом Саду, по судији Мирославу Алимпићу, као судији појединцу, у правној ствари *подносиоца захтева Ј. С.* из С.,, чији је пуномоћник адвокат О. Ј. из С., *ради заштите права на суђење у разумном року*, дана 27.02.2015. године донео је

РЕШЕЊЕ

Апелациони суд у Новом Саду *оглашава се апсолутно ненадлежним* за поступање по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року подносиоца захтева Ј. С. из С.

Одбацује се захтев за заштиту права на суђење у разумном року и за накнаду за повреду права на суђење у разумном року, подносиоца Ј. С. из С.

Образложење

Овом суду је дана 11.02.2015. године, а након што се Виши суд у Суботици огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овој правној ствари, достављен захтев подносиоца Ј. С. за заштиту права на суђење у разумном року и исплату накнаде по том основу.

Садржином захтева се указује да је право на суђење у разумном року подносиоца захтева повређено у поступку пред Основним судом у Суботици бр. К 2271/10, који је правноснажно окончан доношењем решења о обустави кривичног поступка против окривљеног Ј. С. бр. К 2271/10 од 23.09.2014. године, а због одустајка јавног тужиоца од кривичног гоњења окривљеног.

Одредба чл.16 ст.1 и 2 ЗПП прописује да суд у току целог поступка по службеној дужности пази да ли решавање спора спада у судску надлежност и да ће се огласити ненадлежним, укинути спроведене радње у поступку и одбацити тужбу, ако у току поступка утврди да за решавање спора није надлежан суд, него неки други орган. Ова одредба се у конкретној правној ствари примењује у смислу одредбе чл.30 ст.2 Закона о ванпарничном поступку.

Одредба чл. 2 Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова (Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 101/2013 од 20.11.2013. године, ступио је на снагу 21.11.2013, а примењује се од 01.01.2014, осим члана 2 који се примењује од 21.05.2014. године) прописује да се после члана 8 додају чланови који прописују заштиту права на суђење у разумном року и то чл. 8а-8в. Странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Захтевом из става 1. овог члана може се тражити и накнада за повреду права на суђење у разумном року. Поступак одлучивања о захтеву из става 1. овог члана је хитан. Члан 8б ст. 1 и 2 Закона о уређењу судова прописује да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и одредити рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и садржину захтева подносиоца, овај суд налази да, у смислу чл. 16 ст. 2 Закона о парничном поступку, нема надлежности овог суда прописане чл. 8а-8в Закона о уређењу судова за поступање по конкретном захтеву, па је такав захтев ваљало одбацити, будући да заштиту свог права подносилац захтева не може остварити пред судом редовне надлежности.

Одлука је донета применом одредбе чл. 16 Закона о парничном поступку у вези чл. 30 ст. 2 Закона о ванпарничном поступку (објављен у „Службеном гласнику РС", бр. 25/82 и 48/88 и у "Службеном гласнику РС", бр. 85/2012 и 55/2014).

СУДИЈА

Мирослав Алимпић, с.р.

ЗТО

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба,
у року од 15 дана од дана пријема решења,
Врховном касационом суду,
а путем овог суда.

Напомена:

Рж к 61/15 од 14.05.2015 одбијена жалба предлагача као неоснована и потврђено решење Апелационог суда у Новом Саду Р4 к 3/15 од 27.02.2015. године.